

Juryrapport Vogeljaar-Schrijversparade 1988

In 'Het Vogeljaar' van december 1987 kondigden wij onze Vogeljaar-Schrijversparade voor het eerst aan. Dat kwam omdat wij de laatste tijd een duidelijke verarming constateerden in de 'echte' verhalen over de natuur, enthousiast, leerzaam, die ons leren onze oren en ogen te gebruiken. De verhalen waarin dr. Jac. P. Thijssen, Jan P. Strijbos en anderen zo bedreven waren.

Wij kregen tal van adhesiebetuigingen dat het een goed idee is geweest deze prijsvraag uit te schrijven en gezien het grote aantal inzendingen ligt het in de bedoeling de prijsvraag dit jaar opnieuw uit te schrijven.

Dat er animo voor bestaat wordt bewezen doordat er zelfs achtenveertig verhalen ingezonden werden, deed ons een groot genoegen dat ook drie Belgische lezers met een inzending een kansje hebben gewaagd.

De jury bestaande uit Mark Glotzbach, Jan van Gelderen en namens de redactie van Het Vogeljaar Jaap Taapken had het niet gemakkelijk.

De jury is tot de conclusie gekomen dat gezien het niveau er geen eerste, tweede en derde prijs kon

worden vastgesteld, omdat de inzendingen daarvoor te weinig van elkaar verschilden.

'Veel inzenders zijn blijven steken in lyrische ontboezemingen' zegt Mark Glotzbach heel terecht. Hoe goed ook verwoord, dat blijft natuurlijk de gemakkelijkste weg. Je noteert de volgorde die zich voordoet in je impressies. Moeilijker is het een verhaal met kop en staart te schrijven of een bijzondere waarneming tot een goed verhaal te verwerken. Toch bleek de jury wel ongeveer voor de zelfde artikelen te kiezen, zij het dan soms in een iets andere volgorde. Daardoor kwamen er drie verhalen uit de bus die ongeveer als gelijkwaardig werden gewaardeerd.

Daarbij moet met nadruk worden gezegd dat de juryleden de namen en adressen van de inzenders niet kenden, zodat die onmogelijk enige invloed op de jurering konden hebben. De inzending van J.B. Hartemink zou mogelijk in de prijzen zijn gevallen als hij een wat minder gewild leuk taalgebruik had gebruikt. Ook de verhalen van E. Aartse, A.C. Ebben, J. van Heeswijk, D. de Jonge en G.L. Ouwe-neel sprongen er ook enigszins uit, maar haalden de eindstreep niet. De verhalen werden allemaal van een goede middelklasse betiteld, geen bijzondere 'uitschieters' en ook geen enkel echt slecht verhaal. Toch zaten de verhalen waar wij op hadden gehoopt er niet bij.

Uiteindelijk hebben *'Kunnen vogels kiezen?'* van T. van der Kooij te 's-Gravenhage, *'Zanglijsters zijn zo zielig'* van Elisabeth Noorduyn te Schiedam, *'Hoppenland'* van Loek Ketelaars en *'Voor de voet weg...'* van F.H.C Hoogerhoud naar de mening van de jury de beste verhalen geleverd. Deze verhalen zullen in 'Het Vogeljaar' worden gepubliceerd.

Zij het dan niet 'uitmuntend', maar in elk geval de beste verhalen van de achtenveertig inzendingen. Omdat het niveau van de verhalen elkaar niet zo erg veel ontloopt meende de jury te moeten voorstellen de eerste drie prijzen gelijkelijk onder de drie eersten te verdelen. Je zou dus kunnen zeggen eigenlijk drie eerste prijzen.

De twee aanmoedigingsprijzen gaan naar Guus van Oostwaard te Alphen aan den Rijn voor zijn verhaal *'Het wouwaapje van Alphen aan den Rijn'*, omdat het een levendige reportage is over een vogeltje dat wijzer is dan zijn bewonderaars, naar H.W. Mulstege te Anloo voor zijn verhaal *'Een mooie herinnering'*, dat weliswaar een relaas is van een 'dagje vogelen', maar verweven met een elegie voor een gestorven (vogel)vriend en daardoor heel bijzonder.

Namens de jury: Jaap Taapken.